

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejetan za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za o znanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Voda Bistrica-Reka in deželni zbor kranjski.

Mnogo potrebnih, a še več nepotrebnih besed rodilo je Tržaškega mesta vodno vprašanje, katero je o poslednji dobi postalo že prav „vodeno“. Akoravno od Tržačanov, oziroma Tržaškega magistrata, nismo pričakovali tiste pravice, s katero bi se bili morali oni odpovedati svoji vneboupi in tej zahtevi, pričakovali smo vsaj, da se bode sama ob sebi zgubila končno v prazen — nič.

Ali čez vse iznenadilo nas je poročilo deželnega poslanca Faber-ja v VI. seji deželnega zbora dne 14. decembra l. 1885 o tej zadevi. Imenovani poslanec poročal je mej drugim, da je deželni odbor na ulogo g. župnika Torkarja od dne 27. novembra l. 1884, da bi poslal zanesljivega inženerja o času, ko bode imenovana reka najplitveja, tej prošnji ustregel in na brzojav imenovanega g. župnika od 31. julija l. 1885 precej drugi dan poslal deželnega inženerskega asistenta g. Hraskega, da zmeri množino imenovane vode.

Ali pa je to poročilo vseskozi resnično? — V imenu resnice primorani smo temu poročilu dati nekoliko drugačen obraz, s kakoršnim je prišlo pred deželni zbor.

Gosp. župnik Torkar brzojavil je deželnemu odboru najnižji stan vode dne 30. julija (četrték) zvečer, a ne dne 31. julija, kakor v poročilu slovó. Da je deželni odbor na to telegrafično poročilo precej poslal inženerja vodo merit, je dvomljivo, kajti inženér došel je namreč še le dne 2. avgusta (nedelja) zjutraj imenovano vodo merit. Ako je pa deželni odbor inženerja res precej poslal, zakaj ni ta tudi brez odloga prišel, temveč še le 2. avgusta?

Mej tem časom, namreč dne 1. avgusta začelo je bilo že deževati, vsled česar bila je voda Bistrica-Reka že toliko narastla, da je bilo nemogoče v pravem pomenu konstatovati najnižji stan vode. Torej ni nikako čudo, ako je inženér precej pri izvoru in potem malo nižje nameril 23.000 kubičnih metrov. Res, da strokovnjaki pri svojih delih ne potrebujejo svetovalcev, vender menimo, bilo bi umestno, ko bi bil deželni odbor g. Torkarju, ali vsaj kateremu bližnjih (ondotnih) županstev naznanil prihod g. inženerja.

Da pa ne delamo nikomur krivice, dodamo povrhu še to istino, da je bil g. župnik Torkar o dohodu g. inženerja telegrafičnim potom še le dne 3. avgusta (ponedeljek), ko je g. inženér z Reke že nazaj domov odšel, izveščen.

Pomen in namen takovega čudnega ravnanja, tolmači naj si vsak sam. Da bi pa zanesljiv spremljevalec g. inženjeru ne bil odveč, kateri bi ga bil vodil nekoliko dalje, nego samo od izvora pa do Domladiševskega mlinarja, nas v tem najbolje potrdijo Tržaški inženjerji sami. Oni so Bistrico-Reko merili od izvora noter do Škocijana, ter se o njenem teku, pogrezovanji itd. na različnih krajih do dobrega prepričali. Kaj nas skrbi, koliko kubičnih metrov vode izteče na dan pri izvoru! Množina vode pri Bistrici ni merodajna za nas, temveč naprej, čim dalje tem bolj. V daljnem teku se vode mnogo izgubi, v zemeljske votline pogrezne itd. torej je le tista množina vode za nas merodajna, katera ravno do nas pride.

Ker se pa za jedno žago potrebuje 16.000, a za dva kamena 24.000 kubičnih metrov na dan, je tedaj preiskava inženerja Hraskega vsaj deloma dokazala, da se s 23.000 kubičnimi metri vode na dan, dvema gospodoma ne dá služiti. Ako bi tedaj po odpeljavi te vode, pri najnižjem njegovem stanju je ostajalo še 11.900 kubičnih metrov udeležnim vsem v porabo, nastane vprašanje: bi li bil ta ostanek vode v pokritje njihovih potreb dovolj?

Dosedanje izkušnje so pokazale, da se vsled posekanja gozdov voda vedno manjša, tako, da ako jo res v najnižjem stanju ostaje še 23.000 kubičnih metrov, pri tej množini vode mlinarji in žagarji ne morejo svojega dela brez zaprek opravljati, temveč mora se vrstiti sedaj jedno, sedaj drugo, drugače moralo bi zaradi prepiche vode oboje, t. j. kamni in žage stati.

Sedaj naj nam pa strokovnjaki odgovore, kako bode možno mlinarjem in žagarjem z 11.000 kub. metri vode na dan, ako se bi vrhu tega možnost mlinov in žag še za 50% zmanjšala, sebi in ljudstvu zadostovati? — Ako se že s 23.000 kubičnimi metri vode na dan težko shaja, kako se bode potem shajalo še manje nego s polovico te množine?

Da bi posestniki mlinov in žag dobili od Tržaškega mesta primerno odškodnino, se razume samo

ob sebi. Saj za to „primerno“ odškodnino jim že zdavnej v prsih srce veselja poskakuje. Vendar so se v poslednjem času uverili, da Tržaški gospodje nemajo ravno preveč dobre volje z denarjem okrok sebe metati, temveč bila bi odškodnina le „primerna“.

Kdo bode pa odškodnoval udeležence iz treh političnih okrajev, kolikor bi bili na škodi, ker bi ne mogli mleti in žagati za gospodarske potrebe? — Kdo bode odškodnoval posebej bližnje ob vodi ležeče vasi, katere imajo zaradi bližnje lege ob vodi še posebno korist od nje? — Kdo bode odškodnoval tiste posestnike, katerih zemljišča dobivajo največ rodovitnosti od vlage, katero jim voda daje?

Od vsega tega ni duha ne sluha. Jediní mlinarji in žagarji vzeti so v poštev za odškodnino, kakor bi bila voda njihov monopol. A postava govori malo drugače in tega držali bodemo se do skrajnosti, dokler bode se pokazalo, ali ima postava kaj pravične veljave ali ne. Jedinó, kar je deželni zbor udeležnim (pa ne vsem, ker za vse bi to bilo brez pomena) občinam za odškodnino namenil, je vodnjak, kateri bi morali Tržačani napraviti kje v dolini. Tržačani smejo si pač od veselja roke men-cati, kajti večje koncesije bi jim niti njihov lahon-ski magistrat ne mogel dati, kakor jim jo ponuja naš narodni deželni zbor!

Tolažba, da se je naprava takovih vodnjakov skazala v veliko krajih zahodne Evrope jako koristna, je za nas prazna — pesek v oči! Kaj brigajo nas okoliščine in kraji zahodne Evrope! Evropskih dobrot smo že tako do grla siti, da stokamo vsled njihovih preobilnostij — čemu tedaj nas brez potrebe na novo obkladati z njimi?!

Ponovimo še jedenkrat: mi se bodemo držali v tem slučaju postave, katera nam jamči nekračeno pravico do vode, potem pa neovrženih dokazov potrebe imenovane vode, katero so sijajno dokazale s hvalevredno požrtvovalnostjo od bivšega c. kr. okrajnega glavarja Postojinskega vojene komisije preiskave.

Zatorej se čudom čudimo, kako je mogel dotični poročevalec svoje poročilo o tem v tako zape-ljive obleki predložiti, ko je vender samo jedenkratno (in že to ne popolno) merjenje vodé po deželnem inženerskem asistentu dovoljno dokazalo po-

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

IV.

(Dalje.)

Gospa Albertova je rada sedevala s Tonico pod kopo košatih dreves v prijaznem kotiči Gaja, od koder je lep videz na velik del Trsta, tja do grške cerkve; tam pokriva zemljo kratka in sveža trata, vabeča, da ležeš in zadremleš. Toničina nežna rast se ni upirala širokovemu uplivu, zaspala je. A nje sestra je pohajala blizu nje ter jej plela venec, kakor ga pletó mlada istrska dekleta, katera ga vijo zelo umetlno. Da bi ga dodelala, nedostalo jej je nekaj cvetov, išoč jih sem ter tja, prišla je malo proč od nje, in uvidevši to, trudila se je zama, da bi jo spet našla ter se jej je le še bolj udaljila. S prva jo je nje blodnja zanimala kakor nedolžen prigodek, a potem se je nekoliko vznepokojila; in nemir, pospešujoč nje korake, delal jih je tudi bolj negotove. Naposled se je pre-

porodilo vznurjenje še v mučnejše čuvstvo; a razmišljanje je je razkadilo. Imela je pač varno sredstvo, da bi bila našla Tonico, če bi jo bila namreč priklicala, toda klik bi jej bil oplašil spanje, ter bi ne bil povse neopasen tej mladej in rahločutnej duši, katero je najmanjše nenadejano vznemirjenje vselej neprijetno dirnólo. A do cela razumevna in naravna bila je misel, da bode Tonica, vzbudivša se, klicala svojo sestro, predno bi se prestrašila radi nje nenavzočnosti. Zanašaje se na to, sela je gospa Albertova utešena, ter doletela svoj venec.

V tem se je bila Tonica v istini vzbudila. Rahlo šumljanje, začuvše se pred njo v listji, izvršilo je nje snivanje; trepalnice so se jej otvorile pod roko, ovijajočo glavo. Skozi kodre nje las, pokrivaločih jej del obraza, opazila je, a tako, da se je nje slabotnemu pogledu stvar videla še motnejša in burljivejša, opazila je dva pozorno jo gledajoča moža. Prvi se je opiral ob drugoga, klečečega poleg njega ter imejočega noge pod soboj prekrizane, kakor počivajo Dobrovničani.

Tonica je prestrašena zatisnila oči ter pridržavala sapo, da ne bi dale razpoznati gibljóče se jej prsi nje vznurjenja.

— Vidiš jo, pravi prvi, vidiš hčer Monteleonovega domu, katera je ustanovila usodo mojega življenja.

— Glavar, odgovori mu drugi, isto si trdil o hčeri gorskega bega, kateri nam je pobil toliko ljudi, in o prvolutljenej sužnjici onega turškega psa, kateremu smo tako drago plačali trdnjavo Cetim. Pri svetem Nikoli, ako bi se bili hoteli truditi toliko, da bi bili podvrgli Valaško, bil bi ti sedaj „hospodar“ (vladar) in nam bi ne bilo treba...

— Molči, Žiška, deje oni, ki je prvi pričel razgovor: smešni tvoji vskliki jo še vzdrame ter mi preženó srečo, gledati jo, katera se mi morebiti ne ponudi več. Pazi, da ne vznemiriš ovevajočega jo vzduha, ker kaznil bi te še na starem otci, jokajočem tako bridko, da te je rodil. Smeješ se, Žiška... A pripoznaj, da je moja Tonica krasna...

— Ni da bi dejal, pravi Žiška, a ne toliko, da bi omelkužila srce možu in zadržavala četo drzih junakov v zabavnem gaju, kder niti poštene vode ni. Glavar, nadaljuje, pridvigujoč se, kam hočete, da unesem to dekle?

Tonica se strese proti svoji volji, roka jej omahne nazaj v naročje.

manjkanje vode. Od kod bode tedaj pritekala voda v vodnjak, ako jo Tržičani toliko vzamejo, da jo v suši nič več ne ostaje? — Mari menite, da bodo Tržičani o času suše vodo pustili nam na razpolaganje, a sami jo stradali? — Da, da, veruj to, kdor hočeš. Ako je pa vode dovolj za obe stranki, čemu potem vodnjak napravlja?

Uboga Notranjska! že itak si revneja mimo tvojih dveh sestic Gorenjske in Dolenjske, vzlasti v krajih od Kočanov do Vrem, a mesto pomagati ti, hoče se ti jedina dobrota, jedini biser, ki ga še imaš — Bistrica-Reka — odvzeti in napeljati v že itak vseh dobrot sita tuja in lahonska grla Tržaška!

Županstva! vzdramite se vendar jedenkrat in storite kaj odločnejšega, nego ste do sedaj. Vi ste prvi branitelji, prvi zagovorniki ubogega ljudstva; branite mu torej njegove svete pravice! A branite mu jih razumno in združenimi močmi, ne kakor do sedaj — vsak za se.

Naš sovražnik je zvit in uporablja vse prilike v dosego svojega krivičnega namena. Ako se je on podvzval priti s svojo neopravičeno zahtevo pred naš deželni zbor, zakaj ne bi storili tega i mi, ker smo v tem opravičeni! Vodna zadeva, ta je prav za prav naša zadeva.

Program sedanje naše vlade je, pomagati našemu narodnemu gospodarstvu na noge. Ako nam hočejo nekoji celo tiste pripomočke umetno jemati, brez katerih se razvoj ali vsaj obstanek narodnega gospodarstva niti misliti ne dá, kako bode potem vlada nam pomagala na bolje? — Ne odlašajte tedaj več te prevažne zadeve, temveč združite se k nadaljnjemu postopanju, ter združeni stopite pred naš deželni zastop, ter povejte mu glasno, kakovo krivico nam hote Tržičani učiniti s svojo krivično zahtevo.

Vi bodele storili svojo dolžnost, ljudstvo Vas ne bode moglo dolžiti malomarnosti, in vlada prisiljena bode jasno dokazati, ali jej je istinito ležeče na zboljšanju slabih naših razmer, ali je to samo nekaj olepševalnega.

Toliko o tem za danes.

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja dne 11. januarja 1886.)

(Konec.)

Poslanec Faber nasvetuje: Prošnja okrajno-cestnega odbora Novomeškega za uvrstenje okrajne ceste Novomesto-Žužemperk-Krka mej deželne ceste in za pobiranje mostnine na mostu čez Krko pri Bavti vasi se izroči deželnemu odboru, da se gledé prve prošnje ob svojem času na njo ozira; pobiranje mostnine pa se odbije.

Prošnja okrajno-cestnega odbora Ribniškega za vsprejem okrajnih cest Kočevje-Ljubljana, odnosno Kočevje-Žlebič-Rakek v deželno upravo ali za dovoljenje podpore; prošnja županstva v Črnomlju in v Žužemperku, da se cesta iz Ljubljane čez Žužemperk v Črnomelj proglasi za deželno cesto; prošnja županstva v Črnomlju za uvrstenje ceste iz Grosupljega do Vinice mej deželne ceste in za upepljavo neposredne poštne zveze med Grosupljem in Črnomljem; prošnja občin Loka, Butoraj, Vinica za uvrstenje ceste Grosuplje-Žužemperk-Črmošnice-Črnomelj-Vinica mej deželne ceste, in jednaka prošnja

občine Kot se naj izroči deželnemu odboru, da se pri kategoriziranju cest na nje ozira.

Zadnjo prošnjo podpiral je poslanec Pfeifer. Rekel je, da ko je v jedni zadnjih sej deželnega zbora utemeljeval deželni odbornik poslanec Detela svoj predlog, naj se predružači dosedanja cestna postava, zlasti v tem oziru, da se vzprejmo deželne ceste v novo postavo, je bilo jasno, da vzdrževanje okrajnih cest dolenjskim pokrajinam, zlasti Belikrajini, Novomeškemu, Krškemu in Kočevskemu okraju primerno več in težjih bremen nalaga, kakor Notranjem in Gorenjem, (ohoklici!) ki so v srečnem položaji rabiti dve železnici in več državnih cest. To čutijo tudi belokranjske občine: Loka, Kot, Butoraj, Črnomelj, Obrh, in Vinica, ki danes prosijo deželni zbor za uvrstenje ceste Vinica, Črnomelj, Črmošnice, Toplice, Žužemperk in Krka mej deželne ceste. Isto pa namerava Novomeški cestni odbor glede ceste Novomesto-Žužemperk-Krka. Dolenjem zlasti prej naštetim občinam, ni na razpolaganje železnica in tudi ne državna cesta in imajo neprimerno veliko okrajnih cest vzdrževati, kar dotičnim okrajem nalaga mnogo troškov. Tako ima od železnice najbolj oddaljeni Črnomeljski okraj v preteklih 11 letih, kar velja sedanja cestna kranjska postava, vsako leto povprek 13 do 15% cestne doklade, Postojnski okraj pa tik železnice ležeč samo 4 do 5%. Tudi nikjer toliko cestne tlake ne spada na posameznega prebivalca, kakor ravno v Črnomeljskem okraju, v katerem jednega prebivalca zadene nad 7 metrov okrajne ceste, torej se pač ni čuditi, da neso ceste v tem okraju v dobrem stanu. Ako n. pr. posestniki občin Kot, Petrovas, Semič, Dražice, Radovica, Zilje itd. srečno pridobijo dobro vinsko kapljico, kar je njih poglavitni pridelek, imajo veliko skrbij, kako jo spraviti za pošteno ceno v denar, ker je zaradi slabih cest cena dosti manjša. Tedaj si prizadevajo doseči olajšavo težkega cestnega bremena na ta način, da dežela prevzame omenjeno okrajno cesto v svojo skrb. Če bode ta cesta v boljšem stanu bode Belokranjci svoje pridelke boljše spravljali v denar, povzdignila se bo trgovina in promet v Belikrajini, tudi most pri Vinici, kateri je stal kranjsko deželo mnogo denarjev, bode več dobička prinašal. Poslanec Pfeifer konečno toplo priporoča, da bi se omenjena cestna proga vsprejela mej deželne ceste.

Poslanec Dev, popolnem se strinja z nazorom predgovornika, podpira prošnjo Črnomeljske občine za neposredno poštno zvezo mej Grosupljem in Črnomljem preko Žužemperka in nasvetuje, da se za to vlada naprosi. Predlog ta obvelja in vzprejmo se tudi vsi drugi predlogi gospodarskega odseka.

Poslanec dr. Poklukar poroča o prošnji Bohinjske Bistrice glede podpore za cesto iz Bohinjske Bistrice v Tolmin. Poročevalec nasvetuje, da se izroči prošnja deželnemu odboru z naročilom, da dovoli izdatno podporo, ako se uveri, da se s to cesto napravi dobra zveza s Tolminom. Predlog obvelja.

Koncem seje toži poslanec Luckmann, da pribajajo tiskana poročila raznih odsekov, tako pozno včasih šele v seji, ko se stvar obravnava, deželnim poslancem v roke. Govornik sumi, da se menda le jedna tiskarna z delom zaklada in zaradi tega, da je delo tako pozno izročeno ter želi, naj bi se to

predružačilo in naj bi deželni glavar to stvar razjasnil. Poslanec profesor Šuklje naglašja, da je on oddal svoje poročilo o pravem času, tedaj bi bilo že možno isto dovršiti, prej nego v ponedeljek zjutraj. Deželni glavar obljubi, da bode to zadevo preiskal in potem odgovarjal, na kar se seja sklene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. januarja.

Gorenjeavstrijski deželni zbor je sklenil zakon, s katerim se bodo zabranjevali zakoni nemaničev. Toda skoro naprej se more za gotovo trditi, da ta zakon ne bode dobil Najvišje sankcije. Namestnik mu je namreč odločno ugovarjal in dokazoval, da se je število nezakonskih otrok v deželi jako pomanjšalo, odkar je vsakemu dovoljeno ženiti se.

V ogerskem državnem zboru je končana budgetna debata. Na konci debate je finančni minister grof Szapary skušal s številkami dokazati, da finančno stanje ni tako slabo, kakor so nekateri govorniki opozicije trdili. Toda ta poskus se mu ni posrečil, kajti čim bolj je stvari zavijal in premetaval številke, vidnejše je bilo, da se ne dá zakriti, kako daleč so zavozili državniki, kateri so skušali samo madjarstvo povzdigniti in v blišči pokazati svetu.

Vnanje države.

1021 Piročanov poslalo je srbskemu kralju adresu, v kateri mu izrekajo udanost ter zagotavljajo, da so pripravljeni preliti kri za domovino, da se maščujejo nad nečloveškim sovražnikom, ki jim je napravil toliko sramote. Piročani te adrese gotovo neso popolnem prostovoljno podpisali, ampak prisilila so je srbska oblastva. Saj je znano, kako se v Srbiji take adrese kujejo. Podpiše jo nekaj ljudi, katerih ne veže vojaška dolžnost ali ki bi pa imeli celo dobiček od nadaljevanja vojne kot vojni zalagatelji, druge pa prisilijo. Če se branijo, je pa zapró.

Iz Aten prihajajo dan na dan jako vojevita poročila. Od kar se je zvršil prevrat v Plovdivu, se Grki vedno pripravljajo za vojno. Bolj ko se pa bliža čas, da bi se Grška morala odločiti, ali hoče začeti boj ali pa mirovati, tem jasneje postaja, da je popolnem nezmožna postaviti se proti Turčiji. Vojaki so slabo preskrbljeni in jako slabo oboroženi. Denarja Grkom že jako primanjkuje. S 100 milijonim posojilom ne bode nič. Dosedaj se je oglašila še samo jedna finančna skupina, pa je stavila take pogoje, da jih vlada nikakor vsprejeti ne more. Skoro nič bolje pa ni s patrijotičnim posojilom, dosedaj se ga je podpisalo jedva jedna četrt. Vlada skuša prikriti diplomatom te finančne zadrege, toda ni mogoče. Nedavno je kazal nekemu tujemu diplomatu ministerski predsednik neko grško pismo, katerega diplomat ni razumel, in mu pripovedoval, da mu je pisal nek bogataš iz Janine, da je pripravljen vse svoje premoženje, pet milijonov drahov (frankov), žrtovati za vojne namene. Kdor pa Janino pozna, pa dobro ve, da tam ni milijonarjev. Samo, kar se tiče mornarice, je Grška nekoliko bolje preskrbljena. Zlasti je pa nekda dobro s torpedi zavarovala svoja obrežja. Ver velevlasti ne puste, da bi se vojevalo po morji, Grkom brodovje ne bode dosti koristilo.

Kanukivskemu bode dala ruska vlada jednega častnika za vojaškega svetovaleca, ki bode hkratu nadzornik domačih čet. — Novi ruski pravosodni minister Manassej želi neki bolj dovršiti porotna sodišča. Da bi se porotna sodišča odpravila, ni več govora, če tudi to nekateri reakcionarci žele. — Državnemu совету se bode kmalu predložil v pretres načrt reorganizacije provincijalne uprave,

— Nesrečnik! vsklikne z zamolklim glasom Žiškin glavar, kdo te je prosil takih zlojednih uslug? Veš li, da je ta deklica moja žena pred Bogom in da sem prisegel, da nikoli ne utrga smrtna roka nijednega cvetka iz nje deviškega venca, ni moja ne, Žiška! ne, nikedar ne bode rabila meni in njej ista vkupna postelja na zemlji... Kaj govorim, oh! če bi znal, da moje ustnice oskrunijo kedaj te nedolžne ustnice, ki so se otvarjale samo čistim poljubcem roditeljskim, z žarečim železom bi je ožgal. Naju mladost se je zibala v nasilnih in surovih idejah; a ta zorna deva je posvečena mojej ljubezni in jaz bedim, da se jej ne zakrivi ni najmanjši las... Moja duša je priklenena na njo, plava nad njo ter jo sledi skozi to kratko življenje, skozi vse zanjke ljudi in usode, ne da bi me ona ni za trenotje opazila. To sem si osvojil za vse veke; in ker sem jaz izgubil svoje bistvovanje, ker mi je zabranjeno, da bi se združil s toliko milim in blagim bitjem, kakor je ona, osvajam si jo za vso bodočnost. Prisegam pri spanji, naslajajočem jo sedaj, da naju nje poslednji sen spoji ter da bode spavala poleg mene, dokler se zemlja ne prenovi.

Tonica se bolj in bolj vznemirja, a poleg tega

začne se jej buditi tudi radovednost in zanimanje. Sprogledati hoče, a nje preslabo oko jej ne rabi dovolj dobro, rahloma pridvigne glavo, a ne doгледа ju. Dvigne se povse ter upre svoje oči na ono mesto, koder ju je čula; a samo jeden je še ostal ter se plazi pripognen skozi grmovje; grd je.

Jedva sta izginola neznanca, prispeje gospa Albertova, katero je nekak šum navel na pravi sled, do hrasta, pod kojim je Tonica zadremala. Sestra jej pove, kaj se je dogodilo, a ona jej ne verjame. Predobro bila jej je znana slabost nje razuma, da bi ne bila uverjena, da se jej je samo zdelo ali se jej sanjalo, o čemer je pripovedovala; toda ker jo je tudi ta misel precej razburila, motila se je nje sestra ter menila, da se plaši radi njej preteče nevarnosti. Do cela prepustila se je mislim, katere jej je rodil ta dogodek, ter se globila bolj in bolj vanje.

— Za Boga! nesrečna ubožica, vskliknola je naposled gospa Albertova, o kom si domišljaš, da te ljubi? O kakem podnačelniku Ivana Zbogarja, oprosti mi Bog?

— Ivana Zbogarja, ponavlja Tonica, zdrznovši nazaj, kakor bi bila stopila na kačo. To je verjetno!

Posle bilo je nemožno, da bi bili prihajali še v Farnedo. Tonica se malo da ne ni prav nič prikazala iz hiše; le kadar jej je bil duh miren ter je niso vznepokojevala plašila, o katerih je sestra trdila, da so osnovana samo na dozdavanje, hodila je sama do pristanišča, dihat sveže večerne sape. Včasih se je ustavila pod zidi palače svetega Karla ter izkušala dohledati od tam Devinski grad, o katerem sta jej otec in sestra tolikrat govorila. Dospevša do nasipa, korakala je brez pravega namena ob velikej cesti do onega mesta, kder ga okončava mala vzdignena utrdba; na njem stoji proti morju obrnena ozka klop, na kojej more samo jedna osoba zložno sedeti. Ta samota, mej ljudnim mestom in zapuščenim morjem, ugajala je nje domišljiji ter je ni plašila. Rada je zrla po meglenem dnevi gibno zalivovo plimo, kedar se postopno lomi nje skrilobarvna površina, peneče vodovje navaljuje na obrežje, val se dviguje, beleje ter pada pod sledeči val, kateri ga pokrije ter ponese v udaljenejši val; a galebi se dvigajo v nedozirno višavo, potem se zopet polagoma spuščajo doli ter letajo, dotikajoč se vode in pridvigajo jo s perotami.

(Dalje prih.)

kateri je izdelal sam ministar notranjih zadev, grof Tolstoj, na podlagi del Kohanovske komisije.

V nemškem državnem zboru vršila se je v petek in soboto debata o iztiranju Poljakov. Mnogo govornikov je hudo napadalo vladno naredbo. Nazadnje je sklenil zbor, da zmatra iztiranje Poljakov za neopravičeno. Od vlade se ni nikdo udeleževal te debate. Nobenega vladnega zastopnika ni bilo v zboru. Iz tega se lahko sklepa, da se vlada ne bode ozirala na sklep državnega zbora.

Švedski državni zbor se je otvoril s prestolnim govorom, kateri konstatuje dobre razmere z vsemi lastmi ter omenja, kako da propadajo razne obrtnije. Zbor se bode bavil z različnimi prošnjami za upeljavo varstvene carine, ki so došle vladi. Prestolni govor napoveduje razne reforme o pravosodju in bankah ter predloge o grajenju novih železnic.

Na Angleškem postaja položaj kritičen. Irski listi napovedujejo brez ovinkov, da se začne zopet na Irskem dinamični atentati in agrarna zločina, ako se irskemu narodu ne dovoli popolna avtonomija. Lord Salisbury pa namerava z Irci jako ostro postopati. Že v prestolnem govoru se bodo napovedale strožje naredbe proti Ircem. Govori se, da misli vlada celo generala lorda Wolseleya z obširnimi pooblastili poslati na Irsko. Sicer se je pa že lord Salisbury naveličal vladanja vsled kritičnega položaja. Kakor se govori, misli lord Salisbury ostati na krmilu samo do Velike noči. Dalj se tudi vzdržati ne bode mogel, ker Irci ne bodo podpirali vlade. Namenili so se nekda vzdržati se vsakega glasovanja, dokler se kaj ne stori za zboljšanje stanja na Irskem. Liberalci bodo tedaj pri prvi priliki v parlamentu dobili veliko večino.

Dopisi.

Iz Šmarja pod Ljubljano 19. januarja. [Izv. dop.] 17. dan t. m. otvorilo se je tukaj „bralno društvo“. Ob jedni uri popoldne je že naznanjal pok možnarjev, kakor tudi vihanje cesarske in belomodro-rudeče zastave, da se ima ta dan kaj posebnega pri nas goditi.

Ob pol 4. ure popoldne naznani zopet gromenje možnajevega začetka otvorjenja. Ko so bili prostori z ljudstvom napolnjeni, pozdravi predsednik vse navzoče s kratkim govorom. Po govoru zapoje že povsod znani izvrstni pevci: gg. Pribil, Štampcar, Pelan in Dečman tako izborno, da je bilo ljudstvo kar zamakneno. Na to otvori društvo gospod Ignacij Valentinčič, starosta Sokolov, s svojim krepkim glasom. V svojem izvrstnem govoru poudarjal je posebno korist tega društva ter spodbujal in vabil navzoče, da k društvu obilno pristopajo.

Svoj obširni, a za navzoče vendar prekratki govor, sklence s trikratnim slavoklicem na presvetlega cesarja, na kar se je zapela himna spremljana od gromenja možnarjev. Potem so se pele razne pesni tako izborno, da so se morale ponavljati, ker ploskanja ni bilo ne konca ne kraja.

Govori so se s petjem vrstili. Izmej govorov mi je posebno omeniti govora prečastitega g. dekana Andr. Drobničja, ki je posebno poudarjal potrebo tega društva in željo izražal, da bi novo osnovano in ravno otvorjeno bralno društvo zaželeni sad obrodilo. Ko se je potem še nekaj pesni izpelo, poda se društvo v gostilno, da si namočijo suha grla z dobro kapljico. Da se tukaj ni pogrešalo raznega razveseljevanja in napitnic, razumeje se samo ob sebi.

Prvo napitnico napije predsednik g. Valentinčič kot otvoritelju mladega bralnega društva. G. Valentinčič se zahvaljuje predsedniku za napitnico. Napivalo se je potem Ljubljanskim pevcem, preč. g. dekanu, nežnemu spolu itd.

Tako je bila prva slavnost, katera bode Šmarčanom dolgo v lepem spominu ostala, le prehitro minula.

Vam pa Ljubljanskim gospodom, ki ste nas, ako ravno v slabem vremenu, obiskali ter našo društvo počastili kličemo: Živeli! Šmarčan.

Domače stvari.

— (Denašnja seja deželnega zbora) trajala je do 3/4 3. ure popoldne. Poročilo o občinskem redu in občinskem volilnem redu za mesto Ljubljano odstavilo se je z dnevnega reda, ker dotična predloga še ni bila 48 ur, kakor velevala pravilni red, v rokah poslancev, pride tedaj jutri kot prva točka na vrsto. Sklene se, da se poslopje „igrišče“ proda in pridobi dovolitev cesarja, prošnja „Sokola“ in „Glasbene matice“ izroči se deželnemu odboru v rešitev. Predlog viteza Gutmansthalja, da bi se „igrišče“ prodalo na javni dražbi, se ni vsprejel, akoravno ga je podpiral poslanec

Grasselli. Vladna predloga o načrtu skupnih zemljišč in o uravnavi zadev glede skupnega užitka in oskrbovanja, kakor tudi vladna predloga načrta postave o sestavi deželne komisije glede zlaganja gozdov in o arondiranju gozdnih mej, se po nasvetu poročevalca dr. Dolenca ne vzame v pretres, ker je vlada izjavila, da jej ni mogoče predložiti tudi slovenski tekst. Poslanec baron Schwegel pa je nasvetoval, naj bi se obravnaval le nemški tekst in pozneje priredil slovenski prevod. Poslanca Detela in dr. Dolenca pa sta dokazovala, da mora pri vsaki postavi, ki se predloži cesarju v potrjenje, biti slovenski in nemški tekst. Predlog barona Schwegla se je zavrgel. Za stanovitno nastanjenje vojakov v Ljubljani dovolilo se je mestni občini Ljubljanski, ako zida vojašnico, le 4000 gld. na leto, ne pa 6000 gld., kolikor je zahteval mestni zbor. Proti splošnemu jamstvu z vsem mestnim premoženjem za Ljubljansko mestno hranilnico govoril je poslanec Luckmann in nasvetoval, da se dovoli iz mestnega premoženja garancije le 500.000 gld. Krepko pa sta branila nasvet gospodarskega odseka v tej zadevi župan poslanec Grasselli in poročevalec Hren. Predlog gospodarskega odseka je pri glasovanju tudi obveljal. Začetkom seje je baron Schwegel v dolgem, jako zanimivem strokovnjakem govoru izvrstno utemeljeval svoj nujni predlog, kateri so podpisali vsi poslanci, naj se vlada naprosi, da se podaljša Rudolfova železnica do morja, to je, da se državna železnica od Divače čez Razdrto, Škofjoloko in Ljubelj nadaljuje v Celovec in naprej. Loka zveže s Trstom. Predlog se je mej občinam odobravanjem vseh poslancev jednoglasno vsprejel. Prihodnja seja je jutri.

— (Prelepo darilo za Rudolfinum.) Ko so deželni poslanci in člani kranjske hranilnice ogledali novi deželni muzej „Rudolfinum“, v kateri se ima v kratkem napeljati plin, izjavil je c. kr. dv. zvonar g. A. Samassa, da bode brezplačno za stopnišče ulil dva velika plinova kandelabra po načrtih neumorno za muzej delujočega deželnega inženirja g. Hraskega. Kandelabra bode ta bro-nasta in predstavljala bode dve Kranjici v narodni noši. Da bode delo izvrstno, umeje se ob sebi, saj so vsi izdelki g. Samasse na najboljšem glasu. To blagoselno darilo, ki bode stalo več stotakov, je gotovo vse hvale vredno.

— (Deželni poslanci in člani društva kranjske hranilnice) ogledali so v nedeljo ob 11. uri popoldne novi deželni muzej. Na mizi v muzeji ležala je krasna knjiga, v katero naj bi bili poslanci zapisavali imena. Knjiga imela je blizu ta le naslov: „Besichtigung des Rudolphinums durch Landtagsabgeordnete und Sparkassemitglieder“. Naslov tej knjigi bil je pa samo nemški. Mi mislimo, da bi se bilo spodobilo, da bi ta knjiga, ki ni navadne, ampak monumentalne vrednosti, bila imela tudi slovenski naslov. Muzej se je zidal na stroške dežele Kranjske, katera je skoro izključno slovenska, s pripomočjo kranjske hranilnice, v katero je denar ulagalo skoro le slovensko kmetstvo prebivalstvo. Zato moramo le odobravati, da nekateri slovenski deželni poslanci neso hoteli upisati svojega imena v rečeno knjigo.

— („Dolenjskih Novic“) izšla je 2. letošnja številka. Vsebina: O žganjepitju. — Listek: Vlahi. (Dalje.) — O svobodnih ženitvah. — Kaj je novega? — Gospodarske stvari. — Dopisi. — Domače vesti. — Zlate resnice. — Razne vesti. — Smešnice. — Dolenjske Novice izhajajo dvakrat na mesec in stoje za vse leto samo 1 gld.

— (Tedensko poročilo krajcarske podružnice „Narodnega Doma“ v Ljubljani.) Kakor nam poročajo naši poverjeniki, pristopili so k naši podružnici z mesečnimi doneski tudi nekateri naši politični nasprotniki in pravi Nemci. Ne vemo kaj jih je napotilo do te požrtovalnosti, ali osobne razmere ali prepričanja, da si z zidanjem „Narodnega Doma“ v Ljubljani postavlja slovenski narod tisti ponosni spomenik, ki bode leta in leta pripovedoval tudi tujcem, da si je mali slovenski narod v občini kulturni zgodovini izbral sicer malo prostora; a tega nališpal z drobnimi in dragocenimi biseri. In hvaležni smo jim za te darove. Imamo pa tudi v obližji rojake, kateri so nam zvesti prijatelji in znanci; a kadar poprosiš tacega Slovenca za mal donesek, pogleda te on nevoljno v obraz, kakor bi ti dajal: „Prijatelj, velike so tvoje zmote!“ — Res, siromašen je naš narod slovenski in on ostane tak in poslednji naši narod-

njaki, ako ne mislijo skoraj popustiti svojih — dobrih nazorov, naj ostanejo vsaj prijatelji nam in naši podružnici. Upamo! — Število razprodanih knjižic je narastlo na 43, tedaj za dve knjižici. Dobili smo ju pod št. 32 in 350 (poverjenika gg. J. O. in G. M.) obe iz Ljubljane. Lepo hvalo njima, kakor tudi onim, ki so nam poslali nekaj manjših svot, nabranih na krajcarske knjižice.

— (Vreme.) Preteklo noč palo je toliko snega, da so vsi železniški vlaki po več ur zakasneli. Kurirni vlak vozil je od Borovnice do Ljubljane poldrugo uro. Brzovlak, ki prihaja sicer ob 11. uro v Ljubljano dospel je šele ob 12¹/₄ popoldne. Po mestu prouzročil je sneg mnogo dela in troškov. Danes jutraj bil je promet skoro popolnem ustavljen, sedaj pa so že precej potrebili.

— (Nepreviden odpošiljatelj.) Prve dni minolega tedna pripeljal je nek posestnik nekoliko lepo rejenih prašičev na železniško postajo v Mariboru, kjer so jih utaknili v poseben vagon. Odpošiljatelj vrnil se je domov, ne da bi bil tudi poskrbel za pičo in pijačo tolstim živalim. Na dolgem potu pričelo se je torej mej lačnimi in žejnimi prašiči pravo mesarsko klanje. Očividec poroča, da je bilo, ko je s svinčcem zapečateni voz dospel na postajo Solnograško, veliko prašičev že poklanih in snedenih. Uboge živali grizle in jele so se mej seboj, da so tolažile svoje lačne želodce. Neprevidni odpošiljatelj pa trpi precejšnjo škodo zaradi lastne nebriznosti.

— (Šišenska čitalnica) priredi 7. februarja „Vodnikovo besedo“ v prostorih Koslerjeve zimske pivarne.

— (Čitalnica Metliška) postala je zelo živahna. Prva veselica bila je v 17. dan t. m. Predpustom pa bode še priredila veselice v 2., 14., in 28. dan februarja, v 7. dan marca maskerado, v 9. dan marca pa „finale“ za ta prepust.

— (Popravek.) Gospod urednik! Ker vem, da Vam je za resnico mar, Vas prosim, da sprejmete gledé obravnave o razdelitvi pašnikov in gozdov sledeči popravek: Ni res, da se je dotična razprava godila v gospodarskem odseku, ker je bil za pretres omenjenega zakona od našega deželnega zbora izvoljen poseben odsek. Tudi ni res, da bi bil jaz v dotičnem odseku, kakor poroča „Slov. Narod“ v 9. številki dné 13. t. m., predlagal, da bi se rečeni zakon brez slovenskega teksta vzel v obravnavo. Poudarjal sem, da je ta zakon jeden najvažnejših, s katerimi je imel naš zbor sploh kedaj opraviti, in ki ga naše kmečko prebivalstvo komaj pričakuje. Obžaloval sem, da nam je slavna vlada predložila samo nemški tekst, ob enem pa priznaval, da je jako težko tako težko, tako obširno postavo v kratkem času dobro posloveniti, kar oni najbolje vedo, ki so se s prestavami kedaj pečali. Vendar sem pa rekel, da bi se bilo moglo to morda vendar le zgoditi, ako bi se ne bil prestava izročila jednemu samemu predstavljavcu, ampak razdelila mej naše obdarjene mlajše juriste in bi bila konečno uređovanje kdo prevzel. Dalje sem rekel, da bi jaz za svojo osebo ne ugovarjal, ako bi hotel naš deželni zbor to tolikanj potrebno in zaželeno postavo obravnavati na podlagi nemškega teksta in deželni odbor pooblastiti, da v porazumljenji z deželno vlado preskrbi dobro slovensko postavo, kakor se je že prej zgodilo. Pripoznal sem pa tudi, da bi to le v tem slučaju imelo pomen, ko bi zamogla omenjena postavka kmalu zadobiti veljavo, ker se bode naš deželni zbor letos itak še jedenkrat sošel. Da bi bilo mogoče to prav preudariti, vprašal sem g. deželnega predsednika, kdaj bi se smeli nadejati slovenskega teksta in Najvišje potrditve tega zakona? Ko je gosp. deželni predsednik na ti vprašanji odgovoril, poprijel je besedo odsekov načelnik, in izrekel začudenje, da sem jaz tako govoril, ko sem zadnjič vendar najodločnejši zagovarjal, da moramo v našem zboru načelno zahtevati slovenski tekst. Ko sem na to omenjal, da imamo v odseku še le prvo obravnavo in se še nisem izrekel o postavi, je g. načelnik naravnost rekel, da sem se jaz v našem klubu najodločnejše potegoval za to, da moramo v rokah imeti slovenski tekst. Ker smo se v klubu že precej prvo leto po njegovi sestavi zavezali, da morajo obravnave tajne ostati, je v meni nenavadno skipelo, ko sem videl, da se je jelo v odseku v pričo vladnega zastopnika in nasprotne stranke praviti, ne le, kaj se je tam obravnavalo, ampak naravnost tudi, kaj sem jaz tam zagovarjal. Ustal sem torej ter rekel, da sem imel svoje uzroke, ko sem v klubu govoril o načelnem

vodilu, da pa tudi tega, kar sem omenjal v odseku nisem govoril brez tehtnih razlogov; rekel sem dalje, da se prav cifrasto zahvalujem za to, da se klubove obravnave odkrivajo v odseku, vrgel zapisnik, ki sem ga imel kot odsekov zapisnikar spisovati, na mizo, da se je roka zadela ob njo, ter boječ se za svoje zdravje odšel iz sobe. Ko bi bilo treba pred odhodom glasovati, pokazal bi bil, da discipline ne krušim in da načel, ki imajo voditi narodno stranko, ne zatajujem. Zato pa tudi iz odseka nisem izstopil, kakor Vam je zopet napačno poročal Vaš poročevalec. To je gola resnica, in zdaj sodite, je bilo ravnanje moje res tako čudno nedosledno, kakor se je Vam poročalo.

V Ljubljani 15. januarja 1886.

Karl Klun,
deželni poslanec.

K temu dostavljamo opazko, da je g. poslanec Klun posredno vse priznal, kar smo mi pisali, in da je predlog poslanca Schwegelna, da se dotični zakon predloži samo v nemškem tekstu, res podpiral. Da ni izstopil iz omenjenega odseka, je istina, a opisani prizor napravil je na vse ostale člane odsekov utis, da se je poslanec g. Klun slovesno in „cifrasto“ zahvalil na tej časti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 20. januarja. „Politische Correspondenz“ javlja avtentično iz Belega grada: Vesti, da je zasobni promet na srbskih železnicah zaradi prevažanja vojakov ustavljen ter da se je na okrožnico Garašaninovo, s katero se odklanja razoroževanje, sklicala druga srbska rezerva v 24. dan januarja, so neosnovane. Da se vojska skliče zopet v 24. dan januarja, odredilo se je že takrat, ko so se vojaki odpustili domov, torej ni v nobeni zvezi z Garašaninovo noto, s katero se odklanja razoroženje.

Praga 20. januarja. Naučni minister Gautsch pričakuje se danes zvečer z Dunaja.

Razne vesti.

* (Jednodnevni zakon.) Te dni vršila se bode pri sodišči v Berlinu pravda in razsodba zaradi ločitve zakona, ki je trajal samo jeden dan. V ločitev jednodnevnega zakona sili soproga, katera je že izročila tožbo državnemu pravdniku. To je vsakako najkrajši zakon, zakon brez veselih dni in brez običajnega užitka medenih tednov. Jednodnevnej nemške soprogi pa gotovo neso bile pred poroko znane zlate besede: „Darum prüfe, wer sich ewig bindet!“

* (Nečlovešk soprog.) Čevljar Oroslav Pap v Maku na Ogorskem zasadil je 5. t. m. mej prepričen s svojo soprogo velik in ostro brušen nož svoji ženi v život. Nesrečnica povila je mej strašnimi bolečinami in neopisnimi smrtnimi težavami mrtvega otroka, kateremu je bila glava razcepljena, ter potem umrla. Zverskega zlodejca so takoj zaprli v ječo, kjer čaka zaslužene kazni.

* (Nesreča na železnici v Ameriki.) Iz Novega Jorka se 15. t. m. poroča: Blizu Valdivije (Chili) ponesrečil se je včeraj osobni vlak, vozeč 500 vojakov. Jednajst častnikov in devetnajst vojakov je mrtvih, 80 oseb pa teško ranjenih.

Denašnji številki „Slovenskega Naroda“ priložen je cenik o pristni Franckovi kavi, na kar čast. čitatelje posebno opozorujemo. (39)

Naklonjenost občinstva pridobile so si priljubljene kot najprijetnejše in najuspešnejše domače sredstvo lekarja R. Brandt-a švicarske pile, ki se dobé v vseh lekarnah. Kdor boleha za zabasanjem, teženjem v želodci, navalom krvi, glavobolju, naj poskusi njih izvrsten upliv. Vsaka pristna škatljica (dobi se v lekarnah po 70 kr.) ima na naslovnem listku beli križ na rdečem polju in imenski počrk R. Brandt-a. (415)

Kdor se boji mrtvouda

ali katerega je že zadel, ali pa boleha na navalu krvi, omotici, udotrupi, ali ne more spati ter ima bolne živce, naj si naroči knjižuro „Ueber Schlagfluss Vorbeugung und Heilung“, 5. izdaja, ki se zastoji in frakno dobi od pisatelja bivšega deželnoobrambovskega batalijonskega zdravnika Rom. Weissmann-a v Vilshofen-u, Bavarsko. (38—1)

Umrli so v Ljubljani:

14. januarja: Antonija Mekina, železniškega čuvaja hči, 17 let Marije Terezije cesta št. 18, za jetiko.
15. januarja: Janez Wagner, pekovski pomočnik, 41 let, Poljanska cesta št. 13, za otrpnenjem pluć. — Ignacij Wimer, čevljar, 70 let, Kolodvorske ulice št. 28, za otrpnenjem možganov.
16. januarja: Liza Žigman, gostija, 70 let, Stari trg št. 14, za starostjo. — Pavla Velkavrh, molarjeva hči, 7 let, Emonska cesta št. 2, za škrlatom.

V deželnej bolnici:
13. januarja: Pavel Kealič, gostac, 69 let, za rakom. — Peter Babnik, delavec, 63 let, za plućnico.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tržne cene v Ljubljani

dné 20. januarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Speh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 66	Surovo maslo,	84
Ječmen,	5 53	Jajce, jedno,	4
Oves,	4 39	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 39	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 06	Telečje	58
Koruza,	4 87	Svinjsko	2
Krompir,	3	Koštrunovo	35
Leča,	8	Pišanec	5
Grah,	8	Golob	18
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	2 05
Maslo,	90	Slama,	2 05
Mast,	76	Drva, trda, 4 metr.	7 60
Speh frišen,	52	„ mehka, „	5 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
19. jan.	7. zjutraj	721.46 mm.	— 3.6° C	brezv.	megla	22.50 mm.
	2. pop.	721.61 mm.	— 2.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	719.76 mm.	— 2.2° C	sl. szh.	snež.	snega.

Srednja temperatura — 2.6°, za 0.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 20. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84	gl. 10	kr.
Srebrna renta	84	25	„
Zlata renta	111	50	„
5% marčna renta	101	15	„
Akcije narodne banke	871	—	„
Kreditne akcije	296	60	„
London	126	15	„
Srebro.	—	—	„
Napol.	9	99	„
C. kr. cekini	5	91	„
Nemške marke	61	80	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	123	„
Državne srečke iz l. 1864	100	170	40
Ogrska zlata renta 4%	100	85	„
„ papirna renta 5%	92	70	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	117	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	116	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	103	80	„
Kreditne srečke	100	178	—
Rudolfove srečke	10	19	40
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	80
Tramway-društ. velj. 170	170	199	50

Prave, garantirane

voščene sveče in voščene zavitke

priporoča visokočastiti duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni

OROSLAV DOLENEC,
svečar v Ljubljani. (747—9)

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogorske (francoske trte, nasajene v očistih vinogradih na Ogorskem) priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanju krvi, oslavljenju, diarrih in rekonaliscenci izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepujoče pri rekonaliscenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (656—12)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.
Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

Zahvala.

Moj pokojni mož Matija dal se je dne 10. septembra 1885 zavarovati pri banki „Slaviji“ za gld. 800.— in je na to umrl že dne 23. novembra t. l.

Ker je banka „Slavija“ zavarovano glavnicu meni izplačala točno in brez odbitka, izrekam jej javno zahvalo in jo priporočam z dobro vestjo zavarujočemu občinstvu.

V Šmariji pri Jelšah, dne 30. grudnia 1885.

(34) **Karolina Vrabčič.**

C. kr. privilegovana tovarna hrvatskih sadnih žganj

Fraňa Pokorný-ja v Zagrebu,

imejtelja treh redov in Pariške, Londonske, Moskovske in Tržaške zlate kolajne,

priporoča pristno slivovke najboljših let, kakor tudi druga pristna sadna žganja iz svojih žganjarij na Hrvatskem in v Slavoniji.

Te pijače so čisti izdelki odločnega duha in okusa, kuhane iz zdravega sadja, ki je dozorelo pod milim hrvatskim podnebjem. (35—1)

Izvozna trgovina hrvatskih vin.

• Ceniki na zahtevanje. •

Priznana nepokvarjene, izvrstne
VOŠČENE SVEČE
izdelujejo (738—9)
P. & R. Seemann v Ljubljani.

Anchor parobrodna linija

iz Trsta v New-York naravnost.

Odhod v 1. in 15. dan vsakega meseca.

Veliki prvorazredni parniki te svetovnoznane v Avstriji jedino koncesionirane linije vsprejemajo potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

Potniki naj se obrnejo na Gergolet & Pogliacco, glavne agente, Via de l' Arsenal 2 v Trstu.

Dobivajo se tudi vožni listki za vsa mesta Zedinjenih držav po najnižjih cenah. (32—1)

Restitucijski fluid
pomnoženi, tudi
konjski cvet
imenovan,
rabi za drgnjenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušnih živinozdravnikih in praktičnih poljedelcih glede učinka kot izboren skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepien, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zabranjuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restituciji (očvrstjenju) po kakem trdnopolnem delu. Dalje rabi kot p-dpiralno in ozdraviljujoče sredstvo pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v križi i. t. d., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvinenju, tišanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih hihab.
1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.
Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (655—12)
„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.

Čujte in čudite se!

12.500 kosov

ogrinal za dame,

popolnem zadosti velika tudi za največjo damo, v vseh modnih barvah, ružavih, sivih, črnih, rdečih, modrih, belih, škotskih in turških itd., prodaja se po goldinar 1 goldinar

komad proti poštnemu povzetju, da se izprazni prostori.

Exporthaus „Zur Austria“, Wien,

Oberdöbling, Mariengasse 31. (37—1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.